

Arrest

**nr. 198 061 van 16 januari 2018
in de zaak RvV X / IX**

In zake: 1. X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. NEERINCKX
Akkerstraat 1
9140 TEMSE**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn en die handelen in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van X en X, op 15 januari 2018 hebben ingediend bij faxpost om bij wege van voorlopige maatregel bij uiterst dringende noodzakelijkheid de behandeling te vorderen van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 4 juli 2017 tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13), die besloten ligt in het schorsings- en annulatieberoep dat de verzoekende partijen hebben ingediend op 14 september 2017 tegen de voormelde beslissingen.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de artikelen 39/82 en 39/84 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 januari 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 januari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. NEERINCKX, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat T. SCHREURS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 4 juli 2017 trof de verwerende partij de bestreden beslissingen tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13).

1.2. Op 14 september 2017 dienen de verzoekende partijen een schorsings- en annulatieberoep in tegen de in punt 1.1. bedoelde beslissing.

1.3. Op 9 januari 2018 treft de verwerende partij de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) ten aanzien van eerste verzoeker.

1.4. Op 15 januari 2018 dienen de verzoekende partijen de in de aanhef van dit arrest vermelde vordering in.

1.5. De in punt 1.1. bedoelde beslissing vormt de bestreden beslissing.

2. Betreffende het uiterst dringend karakter van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. In casu bevindt de verzoekende partij zich in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). In dit geval wordt het uiterst dringend karakter van de vordering wettelijk vermoed. Het uiterst dringende karakter van de vordering staat dan ook vast en wordt niet betwist door de verwerende partij.

3. Over de vordering tot schorsing

Overeenkomstig artikel 39/82, §2, eerste lid van de vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

3.1. Betreffende de eerste voorwaarde inzake de ernst van de aangevoerde middelen

3.1.1. De interpretatie van deze voorwaarde

Opdat een middel ernstig zou zijn, volstaat het dat het op het eerste gezicht, en gelet op de toedracht van de zaak, ontvankelijk en gegrond zou kunnen worden verklaard en derhalve kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

3.1.2. Verzoekers voeren in een enig middel de schending aan van artikel 3 EVRM, van de formele motiveringsplicht, van de artikelen 1-3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Zij betogen dat de aanvragen 9ter telkens onontvankelijk werden verklaard, zonder inhoudelijke beoordeling. Het middel luidt:

“Het bevel om het grondgebied te verlaten, houdt op geen enkele wijze rekening met de door verzoekers ingeroepen medische problematiek in hoofde van hun jonge zoon, [D.]. De Staatssecretaris heeft kennis van de medische problematiek van [D.] (autismespectrumstoornis), minstens behoort hij hiervan kennis te hebben, aangezien hiervan uitdrukkelijk melding werd gemaakt in de verschillende aanvragen om machtiging tot verblijf o.g.v. art. 9ter Vreemdelingenwet. Het werd omstandig toegelicht dat behandeling voor [D.] niet beschikbaar noch toegankelijk is in zijn land van herkomst. (cfr. administratief dossier) Op heden werd nog geen enkele inhoudelijke beoordeling van de medische aandoening van [D.] uitgevoerd door de arts-attaché. De aanvragen werden steeds onontvankelijk verklaard, zonder beoordeling van de gezondheidstoestand van [D.], zonder beoordeling of een terugkeer naar zijn land van herkomst geen onmenselijke of vernederende behandeling zou impliceren, ondanks de verschillende indicaties in die zin. Uit de voorbereiding van art. 9ter van de Vreemdelingenwet blijkt echter, dat zelfs in het geval van een zieke vreemdeling die uitgesloten is van het voordeel van art. 9ter om reden van onontvankelijkheid, deze niet kan worden verwijderd zonder onderzoek of zijn verwijdering geen schending zou opleveren van art. 3 EVRM. (Gedr. St. Kamer, 2005-

06, nr. 2478/001, 36) Door de Raad van State werd hieromtrent gesteld (CE, n° 208.586 dd. 29.10.10): (...) *Vrije vertaling* : « Het behoort aan de autoriteit om, overeenkomstig de geciteerde voorbereidende werken, de medische situatie van de vreemdeling te onderzoeken, alvorens over te gaan tot de gedwongen verwijdering." Dit standpunt werd eerder reeds ingehuldigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen; ook indien een aanvraag o.g.v. 9ter onontvankelijk wordt verklaard, dient steeds een onderzoek naar de ingeroepen medische problemen te gebeuren, zo niet ligt een schending voor van art. 3 EVRM (CCE 25 juli 2008, n° 14.397): (...). *Vrije vertaling onderlijnd fragment* : "Uit het voorgaande vloeit voort dat een verwijderingsmaatregel genomen t.a.v. een vreemdeling met aanvraag om machtiging tot verblijf o.g.v. art. 9ter van de Wet van 15 mei 1980 onontvankelijk werd verklaard, zonder dat de ingeroepen medische elementen onderzocht werden, in strijd is met art. 3 EVRM, aangezien uit de motivering niet blijkt dat het bestuur heeft onderzocht of de aandoening van verzoeker een reëel risico met zich brengt van onmenselijke of vernederende behandeling bij terugkeer (...)" In casu hebben verzoekers verschillende medische attesten bij hun aanvraag 9ter Vw. gevoegd, waarin de medische problematiek van [D.] wordt beschreven. (cfr. administratief dossier). Aangezien uit het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten, blijkt dat geen enkel onderzoek werd gevoerd naar de medische problematiek in hoofde van [D.], naar de beschikbaarheid van zorg en geneesmiddelen in Albanië, en derhalve ook niet naar het risico op een onmenselijke of vernederende behandeling bij terugkeer, is de bestreden beslissing strijdig met art. 3 EVRM. Om die reden dient de beslissing houdende het bevel om het grondgebied te verlaten te worden vernietigd".

3.1.3. De Raad stelt vast dat verzoekers' kritiek feitelijke grondslag mist. Immers, verzoekers dienden reeds op 1 oktober 2015 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Op 28 oktober 2015 stelde de ambtenaar-geneesheer een advies op dat onder meer luidt als volgt:

"Artikel 9ter §3-4°

Ik kom terug op uw vraag om evaluatie van het standaard medisch getuigschrift voorgelegd door voornoemde persoon in het kader van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 01.10.2015. Uit het standaard medisch getuigschrift d.d. 24.09.2015 en de medische stukken d.d. 14.07.2015, 23.07.2015 en 25.06.2015 blijkt dat betrokkene een vertraagde verbale ontwikkeling en gedragsproblemen heeft. Er is in casu echter geen sprake van een ziekte of aandoening waarop medisch handelen een impact zou kunnen hebben, de problematiek situeert zich louter op pedagogisch vlak. Ik stel bijgevolg vast dat er kennelijk geen sprake is van een ziekte die een risico inhoudt voor zijn of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft (een ziekte zoals voorzien in §1, eerste lid van Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van genoemd Artikel."

De aanvraag om machtiging tot verblijf, op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, werd op 30 oktober 2015 onontvankelijk verklaard. Diezelfde dag werden verzoekers bevolen om het grondgebied te verlaten. Tegen die beslissingen dienden verzoekers een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die op 11 juli 2016, bij arrest nr. 171 584, het beroep tot nietigverklaring inzake de 9ter-beslissing en bij arrest nr. 171 585 het beroep inzake het bevel om het grondgebied te verlaten, heeft verworpen.

Door te oordelen dat er kennelijk geen sprake is van een ziekte die een risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land van verblijf, werd er wel degelijk een onderzoek gevoerd. Het loutere feit dat er een onontvankelijkheidsbeslissing werd genomen en geen ongegrondheidsbeslissing is niet voldoende om een schending aannemelijk te maken van artikel 3 van het EVRM.

Het middel is prima facie ongegrond.

3.2. De vaststelling dat geen ernstig middel werd ontwikkeld, volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid ten aanzien van de tenuitvoerlegging van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 4 juli 2018 tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten is ontvankelijk.

Artikel 2

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien januari tweeduizend achttien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC